

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja sandomierska

Rękopis Rosyjskiej Biblioteki Narodowej w Sankt Petersburgu, sygn. Lat. Q II 157, tekst 1, k. 2rb–2va

Odczyt: Maciej Mikuła

Artykuł 9

[9] De diffinitione sentencie et de iure debitoris. <de iure castellani et sculteti cum criminibus ^a>

Nec^b castellano, nec sculteto tenetur scabinus nec civis aliquam sentenciam [k. 2va] difinire extra veros dies iudiciales, nisi sit factum manifestum, nec vulnera mortalia vel homicidia, aut furca seu alia [^c] criminalia. Castellanus et scultetus bene possunt omni die iudicare pro debito, pro quo absque testimonio agetur, nisi si civis agat contra hospitem et hospes super civem pro debito cum testimonio, de quo alter alteri fassus est, quod bene potest iudices ibi sine mora. Et si uni debitum adiudicatur, habet solvere die sequenti, quod tenetur. Sed hospitem oportet iuramento probare, quod sit alienigena et ita remote domicilium habeat, quod una die ad iudicium venire non possit etc.

^a ręką inną niż autora podstawy; ^b ozdobny inicjał wysokości czterech wersów; ^c nieczytelny wyraz wymazany przez autora podstawy

[hasła: sołtys, kasztelan, wyrok, rana śmiertelna, zranienie, zabójstwo, kradzież, gość, dług, sąd gościnny, mieszczanin, sąd]